

Sygn. akt II K 383/20

0.2. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska – Świgut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2020 roku

sprawy P. J.

syna A. i S. z domu B.,

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 7 lutego 2020 roku w N. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,95 grama netto

tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

2. w dniu 7 lutego 2020 roku w N. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomani posiadał w miejscu swojego zamieszkania środki odurzające w postaci suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o wadze 44,72 grama netto

tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. w miejsce czynów określonych w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia uznaje oskarżonego P. J. za winnego tego, że w dniu 7 lutego 2020 roku w N. przy ulicy (...) oraz przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 45,67 grama netto tj. czynu stanowiącego występki z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu P. J. w punkcie I wyroku na 2 (dwu) letni okres próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu P. J. 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego P. J. w okresie próby do informowania Sądu o jej przebiegu poprzez przedkładanie pisemnych sprawozdań co kwartał poczynając od miesiąca następującego po uprawomocnieniu się wyroku;

V. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego P. J. w okresie próby pod dozór kuratora;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet grzywny wymierzonej oskarżonemu P. J. w punkcie III wyroku zalicza okres jego zatrzymania w dniu 7 lutego 2020 roku od godziny 11:35 do godziny 16:00;

VII. na podstawie art. 70 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci :

a) suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego marihuany o wadze 0,92 grama netto;

b) suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego marihuany o wadze 5,66 grama netto;

c) plastikowego pudełka z zawartością suszu roślinnego koloru zielono – brunatnego marihuany o wadze 38,91 grama netto;

szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 1,2,3 – zarządzając ich zniszczenie;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego P. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 327,62 (trzystu dwudziestu siedmiu 62/100) złotych tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa oraz kwotę 230 (dwustu trzydziestu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 383/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. J.	W dniu 7 lutego 2020 roku w N. przy ulicy (...) oraz przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 45,67 grama netto	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. J. 7 lutego 2020 roku wyszedł z miejsca swojego zamieszkania tj. ulicy (...) i udał się w kierunku ulicy (...). O godzinie 11:40 uwagi na uzasadnione podejrzenie, że mężczyzna ten posiada przy sobie środki odurzające, funkcjonariusze policji M. K. i P. P. wezwali P. J. do dobrowolnego posiadanych przy sobie środków odurzających. P. J. dostosował się do polecenia policjantów i z tylnej kieszeni wyciągnął zwitek folii z zawartością suszu roślinnego o wadze 0,95 grama.	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 17-20</p> <p>notatka urzędowa k. 1</p> <p>protokół przeszukania osoby k. 2-4</p> <p>protokół oględzin środków odurzających k. 12</p>		

<p>Z uwagi na uzasadnione podejrzenie, iż P. J. może w miejscu swojego zamieszkania posiadać większą ilość środków odurzających, niezwłocznie przystąpiono do przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonego. W trakcie przeszukania lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) ujawniono : wagę elektroniczną ze śladowymi ilościami suszu roślinnego, pudełko plastikowe z suszem roślinnym koloru brunatno – zielonego o wadze 39,01 grama oraz woreczek strunowy z zawartością suszu koloru brunatno zielonego i tytoniu o wadze 5,71 grama netto</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 17-20</p> <p>notatka urzędowa k. 1</p> <p>protokół przeszukania miejsca zamieszkania k.5-7</p>		
<p>Następnie funkcjonariusze policji dokonali jeszcze przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez P. J. przy ulicy (...). W toku tego przeszukania nie znaleziono jednak żadnych środków odurzających</p>	<p>protokół przeszukania karta 8-9</p> <p>notatka urzędowa k. 1</p>		
<p>W trakcie badania rzeczonych substancji zatrzymanych przy oskarżonym i w miejscu jego zamieszkania okazało się, iż owe przedmioty stanowią ziele konopi innych niż włóknistych. P. J. był świadomy tego, że posiadana przez niego</p>	<p>protokół oględzin środków odurzających k. 12</p> <p>ekspertyza kryminalistyczna dotycząca środków odurzających. 38-40</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 17-20</p>		

substancja stanowi ziele konopi innej niż włóknista.			
<p>P. J. ma 36 lat. Oskarżony nigdy nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. W marcu 2019 roku P. J. był skazany za przestępstwo z art. 180a k.k. Oskarżony jest kawalerem nie mającym nikogo na utrzymaniu. W chwili obecnej oskarżony mieszka wraz z matką. P. J. posiada wykształcenie średnie i z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Aktualnie oskarżony jest osobą bezrobotną. Oskarżony nie jest właścicielem nieruchomości na terenie N. i powiatu (...). P. J. nie posiada także wartościowych ruchomości poza skuterem o wartości 800 złotych.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. J. w zakresie danych osobowo poznawczych k. 17-20</p> <p>dane o karalności oskarżonego k. 44-45</p> <p>zaświadczenie o stanie majątkowym k. 46</p> <p>notatka o podejrzanym k.47</p>		
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego P. J.	<p>W toku postępowania przygotowawczego P. J. w sposób jednoznaczny przyznał się do zarzucanych mu czynów wskazując, iż znaleziona u niego marihuana była w jego posiadaniu. Oskarżony podał, iż przedmiotowe środki odurzające znalazł on kilka dni wcześniej w R.. P. J. miał świadomość, iż przedmiotowa substancja stanowi marihuanę, gdyż jak wyjaśnił miał już wcześniej styczność z tym narkotykiem. Oskarżony wyjaśnił, iż posiada przez niego marihuana miała być przeznaczona wyłącznie na własny użytek i nikogo nią nie częstował. W dalszym toku wyjaśnień P. J. oświadczył, iż nie jest on osobą uzależnioną od narkotyków, a marihuanę ma spożywać sporadycznie około 5 gram tygodniowo. Natomiast w czasie postępowania sądowego oskarżony P. J. nie stawiał się na rozprawę główną, pomimo prawidłowego zawiadomienia z pouczeniem. Sąd</p>	

Rejonowy uznał przedmiotowe wyjaśnienia za częściowo wiarygodne w zakresie w jakim oskarżony wskazał, iż przedmiotowy środek odurzający znajdował się w jego posiadaniu. Okoliczność ta była bezsporna w realiach przedmiotowego procesu zważywszy na fakt, iż P. J. został złapany na gorącym uczynku tj. w toku przeszukania jego osoby znaleziono powyższe przedmioty. Sąd Rejonowy nie dał natomiast wiary odnośnie okoliczności podanych przez oskarżonego w kontekście źródła pochodzenia tej substancji, uznając te wyjaśnienia za rażąco sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Przeciwno wersji zaprezentowanej przez P. J. przemawiał również fakt, iż w jego mieszkaniu znaleziono wagę elektroniczną ze śladowymi ilościami suszu roślinnego, co może świadczyć o zamiarze odsprzedania powyższej substancji albowiem całkowicie niecelowe byłoby ściśle odmierzanie wagi suszu w przypadku chęci jego spożyczenia wyłącznie na własny użytek. Niemniej jednak należy dostrzec, iż przedmiotowe okoliczności nie dotyczą wprost głównego faktu niniejszego procesu tj. posiadania przez

		<p>oskarżonego przedmiotowych środków, czego P. J. w żaden sposób nie negował. Nadto wypada zauważyć, iż wyjaśnienia oskarżonego w zakresie danych osobo poznawczych pozostają spójne z uzyskaną w tej kwestii notatką urzędową, zaświadczenia Starosty (...) oraz karty karnej. W związku z powyższym przedmiotowe depozycje oskarżonego P. J. w wyżej wskazanym zakresie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie</p>	
<p>opinia nrAKE.(...)</p>	<p>Sąd Rejonowy uznał także za wiarygodną ekspertyzę kryminalistyczną dotyczącą określenia składu i charakteru znalezionych u oskarżonego substancji. Przedmiotowe badania zostały przeprowadzone przez osoby posiadające stosowne doświadczenia w sporządzaniu tego rodzaju dokumentacji procesowych. W przedmiotowej ekspertyzie w sposób jasny i klarowny przedstawiono zaproponowaną metodykę badań, opisano ich laboratoryjny przebieg oraz zaprezentowano wnioski końcowe ekspertyzy, które to pozostawały w pełni koherentne z wynikami czynności laboratoryjnych. Sąd Rejonowy nie powziął żadnych wątpliwości,</p>		

	<p>co do rzetelności przedmiotowych wyników badań. Nadto brak jest też jakichkolwiek wątpliwości kładących poddać w wątpliwość bezstronność osób wykonujących ową czynność procesową. W związku z powyższym Sąd Rejonowy ustalił cechy posiadanej przez oskarżonego substancji w oparciu o opinie nrAKE(...).</p>	
<p>Protokoły przeszukań osób i pomieszczeń, dane oso poznawcze, notatka urzędowa</p>	<p>Brak było także podstaw do podważenia przydatności dla niniejszego postępowania pozostałych dowodów wnioskowanych przez oskarżyciela publicznego do przeprowadzenia w toku rozprawy głównej tj. protokołów przeszukań osoby i pomieszczeń, danych osobo poznawczych, notatki urzędowej czy też oględzin rzeczy zabezpieczonych w toku przeszukań. Owe dokumenty zostały sporządzone we właściwej formie przez osoby do tego upoważnione. Nadto ich zawartość merytoryczna także nie budzi wątpliwości Sądu i pozostaje ona spójna z treścią wyjaśnień oskarżonego oraz danymi wynikającymi z ekspertyzy kryminalistycznej. Co więcej żadna ze stron procesu w żaden sposób nie kwestionowała wartości dowodowej owych dokumentów. Stąd też Sąd Rejonowy uznał te</p>	

	dokumenty za wiarygodne i na ich podstawie poczynił powyższe ustalenia faktyczne.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przedmiotowy tym czynu zabronionego jest			

przestępstwem powszechnym, formalnym i umyślnym. Dla zrealizowania przedmiotowych znamion niezbędne jest aby substancja posiadana przez sprawcę znajdowała się w wykazie środków odurzających stanowiących załącznik do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 roku stanowiącego wyraz spełnienia delegacji ustawowej określonej w art. 44 f ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Do tego należy wykazać, iż owo posiadanie odbywało się wbrew przepisom omawianego aktu prawnego. Oczywiście z uwagi na fakt, iż owe przestępstwo jest typem umyślnym niezbędne jest aby jego sprawca posiadał co najmniej świadomość możliwości złamania powyższej normy sankcjonowanej i na to się godził.

Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy nie budziło żadnych wątpliwości Sądu Rejonowego, iż zachowanie P. J. wypełniło znamiona zarzucanego mu przestępstwa. W szczególności należy wskazać, iż znaleziona u oskarżonego substancja tj. ziele konopi innej niż włóknista została wymieniona w wykazie środków odurzających grupy I-N i IV-

stanowiących załącznik nr 2 do przedmiotowego rozporządzenia Ministra Zdrowia. Nadto w świetle wyjaśnień oskarżonego wskazującego, iż zamierzał ten środek wykorzystać do własnego odurzenia całkowicie jasne było, że owo posiadanie odbywało się wbrew restrykcjom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nadto także poprzez pryzmat oświadczeń procesowych P. J. należy zważyć, iż jego władztwo nad zabezpieczona substancją należy określić mianem posiadania. Co więcej zachowanie oskarżonego należy ocenić jako działanie umyślne. Sam P. J. wyjaśnił bowiem, że doskonale zdawał sobie sprawę z charakteru i specyfiki posiadanej przez siebie substancji i wskazał, iż posiadał ją w celu jej użycia przez co niewątpliwym jest, że oskarżony zrealizował powyższe znamiona przedmiotowe w zamiarze bezpośrednim.

Natomiast z uwagi na ilość posiadanej przez oskarżonego substancji nie sposób uznać, iż powyższy czyn mógł mieć charakter wypadku mniejszej wagi. Z drugiej strony w świetle aktualnego orzecznictwa sądów powszechnych ilość tzw. działek rynkowych owej substancji jest niewystarczająca do odurzenia kilku tysięcy

osób, przez co w ocenie Sądu w realiach tej sprawy nie można przyjąć, iż 45 gram marihuany stanowi znaczną ilość środków odurzających w rozumieniu art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy nie mógł jednakowoż podzielić zapatrywania oskarżyciela publicznego wnoszącego o uznanie, iż oskarżony P. J. dopuścił się dwóch występków z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W ocenie Sądu Rejonowego ogół ustaleń faktycznych nakazuje przyznać, iż w realiach tego procesu mieliśmy do czynienia z jednym czynem zabronionym. Nie można bowiem twierdzić, iż posiadanie przez sprawcę środków odurzających w różnych miejscach prowadzi do wielości czynów w rozumieniu art. 11 § 1 k.k. Należy bowiem zauważyć, iż posiadanie należy odczytywać zgodnie z jego cywilistycznym ujęciem określonym w art. 336 k.c. Według tej koncepcji posiadanie należy odczytywać jego stan faktyczny na który składa się fizyczne władztwo nad rzeczą (corpus) oraz chęć władania tym przedmiotem w określony sposób (animus) jak właściciel bądź jako użytkownik, najemca czy inna osoba posiadająca

określone prawo do danej rzeczy. W związku z powyższym w ocenie Sądu nie sposób uznać, iż posiadanie jednej substancji w tym samym czasie w kilku miejscach prowadzi do wielości czynów. W tej materii należy bowiem kategorycznie zaznaczyć, iż w dalszym ciągu jest to jeden czyn w ujęciu prawa karnego. Przyjęcie przeciwnego poglądu mogłoby prowadzić do trudnych do pogodzenia konsekwencji.

Przykładowo dopuszczenie wyżej wskazanej multiplikacji czynów mogłoby uniemożliwić przyjęcie wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii czy też nawet mogłoby w krańcowych przypadkach prowadzić do depenalizacji danego zachowania (w przypadku przechowywania przez sprawcę w wielu różnych miejscach substancji, które jednostkowo nie są w stanie wywołać efektu odurzenia). Wreszcie w realiach przedmiotowej sprawy należy mieć na względzie także istotną tożsamość czasową. Mianowicie nie budzi żadnych wątpliwości, iż owe środki znajdowały się w posiadaniu P. J. w tym samym czasie, a ich fizyczne odseparowanie nie może prowadzić do przyjęcia

wielości czynów. W sposób jasny należy zaznaczyć, iż P. J. oddzielając od głównej masy substancji, ów niecały jeden gram znaleziony w jego spodniach w żaden sposób nie wyzbył się posiadania pozostałych środków. Przeciwnie przez cały czas był on posiadaczem ogółu znalezionej substancji, a jego władztwo nad nią przejawiało się właśnie chociażby w możliwości jej podzielenia. W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznał, iż w realiach tego procesu zasadnym było przyjęcie, iż zachowania opisane w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia stanowiły de facto jeden czyn w rozumieniu art. 11 § 1 k.k. i na tej podstawie Sąd w punkcie I wyroku połączył zarzuty aktu oskarżenia w jeden czyn zabroniony.

W ocenie Sądu Rejonowego zachowanie oskarżonego należy uznać za społecznie szkodliwe w sposób średni. Za powyższą konstatacją przemawia przede wszystkim ilość zabezpieczonych przy oskarżonym środków odurzających, która to ilość może powodować uzasadnione domniemanie, iż owe narkotyki wbrew twierdzeniom oskarżonego były przeznaczone do handlu. Owa okoliczność wzmacniana jest poprzez znalezienie u oskarżonego

wagi elektronicznej. Nadto Sąd Rejonowy dostrzegł, iż P. J. działał w zamiarze bezpośrednim, co także intensyfikuje stopień społecznej szkodliwości danego zachowania. W związku z powyższym należało uznać, iż zachowanie oskarżonego było karygodne w myśl art. 1 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy uznał także, iż czyn przypisany oskarżonemu był zawiniony poprzez przyzmat normatywnej teorii winy recypowanej przez polski system prawa karnego w art. 1 § 3 k.k. W tej materii należy zważyć, iż oskarżony P. J. jest osobą dorosłą, która doskonale zdaje sobie sprawę z funkcjonującego na terenie Rzeczypospolitej zakazu posiadania marihuany, również w celach konsumpcyjnych i pomimo tego faktu zdecydował się na działanie sprzeczne z normą sankcjonowaną. Nadto brak jest jakichkolwiek danych pozwalających na stwierdzenie, iż oskarżony w chwili czynu posiadał zniesioną lub choćby ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czy pokierowania swoim postępowaniem. W tej materii warto zwrócić uwagę na wyjaśnienia oskarżonego, który w sposób kategoriyczny wskazuje, iż nie jest

on osobą uzależnioną od narkotyków. Oskarżony nie działał także w żadnej anormalnej sytuacji motywacyjnej czy innej okoliczności limitującej stopień zawinienia. Tym samym zachowanie oskarżonego było zawinione w myśl art. 1 § 3 k.k.

Zważywszy na powyższe rozważania Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w punkcie I wyroku uznał P. J. za winnego tego, że w dniu 7 lutego 2020 roku w N. przy ulicy (...) oraz przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 45,67 grama netto tj. czynu stanowiącego występki z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. J.	I		Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, owe przestępstwo zagrożone jest karą do 3 lat pozbawienia wolności. Natomiast dyrektywy sądowego wymiaru kary zostały wysłowione przez ustawodawcę w art. 53 k.k. Według tego przepisu sąd wymierza karę według swojego uznania, w

granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wymierzając karę sąd bierze także pod uwagę pozytywne wyniki przeprowadzonej mediacji pomiędzy pokrzywdzonym a sprawcą albo ugodę

pomiędzy nimi osiągnięta w postępowaniu przed sądem lub prokuratorem. Na powyższe reguły rządzące sposobem ustalenia kary właściwej zarówno do osoby jak i czynu sprawcy należy nałożyć także zasadę wynikającą z art. 58 § 1 k.k., zgodnie z którą w przypadku gdy górna granica ustawowego zagrożenia danego występku nie przekracza 5 lat sąd może zastosować karę pozbawienia wolności tylko w przypadku gdyby inna kara nie mogła przynieść oczekiwanego efektu.

W ocenie Sądu Rejonowego w okolicznościach niniejszej sprawy zważywszy na ilość posiadanych przez P. J. substancji odurzających, fakt posiadania wagi elektronicznej z widocznymi śladami ważenia suszu roślinnego, a także fakt wyjścia oskarżonego z domu z ilością niespełną 1 grama przedmiotowej substancji, nakazuje wątpić w wersję przedstawioną przez oskarżonego, zgodnie z którą posiadał on ową substancję tylko i wyłącznie na własny użytek. Dodatkowo w przedmiotowej sprawie z uwagi na złapanie P. J. na gorącym uczynku nie wolno przeceniać faktu jego przyznania się. W związku z

		<p>powyższym Sąd Rejonowy uznał, iż wymierzenie oskarżonemu kary o nieizolacyjnym charakterze nie spełniłoby w sposób należyty prewencyjnego celu oddziaływania na sprawcę przestępstwa.</p> <p>Ograniczenie się do kary ograniczenia wolności byłoby także sprzeczne ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, zwłaszcza zważywszy na fakt, iż spożywanie środków odurzających jest w naszym kraju poważnym problem społecznym, z którego wynika szereg negatywnych konsekwencji. Stąd też w punkcie I wyroku Sąd Rejonowy wymierzył P. J. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
	II	<p>Niemniej jednak zważywszy na fakt, iż dotychczas P. J. nie był skazany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz fakt, że w chwili czynu oskarżony nie był karany na karę pozbawienia wolności pozwolił przyjąć, iż oskarżony zasługuje na zastosowanie względem niego dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu Rejonowego tego rodzaju oddziaływanie w połączeniu z określonymi w dalszej części wyroku warunkami probacji</p>

			<p>będzie stanowić wystarczającą dolegliwość dla oskarżonego i w sposób skuteczny powstrzyma go przed ponownymi zachowaniami w przeszłości. Zważywszy na charakter przedmiotowego przestępstwa Sąd Rejonowy uznał, iż zasadne będzie ustalenie okresu próby na maksymalny czas przewidziany w art. 70 § 1 k.k. tj. okres trzech lat. W ocenie Sądu dopiero upływ tego czasu będzie stanowić wyraz, iż P. J. wykorzystał szanse daną mu przez wymiar sprawiedliwości i w sposób trwały zmienił swoje postępowanie i odszedł z drogi przestępstwa</p>
	<p>III</p>		<p>W punkcie III wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę na podstawie art. 71 § 1 k.k. w celu scedowania na oskarżonego realnej dolegliwości w związku z przypisaniem mu przestępstwa posiadania środków odurzających. W ocenie Sądu 50 stawek dziennych grzywny jest ilością odpowiednią zważywszy na ilość posiadanych przez oskarżonego środków odurzających oraz pozostałe okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa. Natomiast określając wysokość jednej stawki dziennej Sąd</p>

		Rejonowy uwzględnił fakt, iż P. J. jest osobą bezrobotną nie posiadającą większego majątku. W ocenie Sądu konieczność zapłaty łącznej kwoty 500 złotych wraz z obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych uzmysłowi oskarżonemu w sposób należyty naganność i nieopłacalność podejmowania się tego rodzaju zachowań.
	IV i V	Natomiast aby w pełni wykorzystać okres probacji Sąd Rejonowy w punkcie IV wyroku zobowiązał oskarżonego P. J. do przedkładania pisemnych sprawozdań z przebiegu okresu próby. Przedmiotowy obowiązek połączony z orzeczoną w punkcie V wyroku dozorem kuratora pozwoli w sposób efektywny ocenić czy P. J. wykorzystał szanse otrzymaną przez Sąd. Nadto sprawowany przez kuratora dozór pozwoli skontrolować czy oskarżony w okresie próby nie przebywa w środowisku związanym z handlem środkami odurzającymi.
	VI	Z uwagi na fakt, iż oskarżony P. J. był zatrzymany w dniu 7 lutego 2020 roku Sąd był zobligowany zaliczyć to rzeczywiste pozbawienie wolności na karę efektywnie wykonywaną tj. karę grzywny wymierzoną w

			punkcie III wyroku, co też Sąd uczynił w punkcie VI uzasadnianego orzeczenia
	VII		<p>W punkcie VII wyroku Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 70 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek zatrzymanych przy oskarżonym środków odurzających. Niemniej jednak w ocenie Sądu owym orzeczeniem nie mogła zostać objęta waga elektroniczna, albowiem przedmiotowy przepis pozwala jedynie na przepadek samej zabronionej substancji. W realiach przedmiotowej sprawy podstawą orzeczenia przypadku zatrzymanej wagi elektronicznej nie mógł być również art. 44 § 2 k.k., albowiem przepis ten pozwala orzec przepadek przedmiotów służących bądź będących przeznaczonych do popełnienia przypisanego sprawcy przestępstwa. Natomiast w toku tego postępowania P. J. przypisano występki posiadania narkotyków. W ocenie Sądu waga elektroniczna nie jest urządzeniem służącym lub będącym przeznaczonym do posiadania narkotyków. Stąd też Sąd nie znalazł podstaw prawnych do orzeknięcia przypadku tego przedmiotu.</p>

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VIII	Rozliczając koszty niniejszego procesu Sąd Rejonowy oparł się na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 627 k.p.k. W niniejszej sprawie brak jest bowiem podstaw do odstąpienia od powyższej reguły z uwagi na okoliczności podmiotowe oskarżonego, który to jest osobą młodą,		

zdolną do pracy. Za zwolnieniem oskarżonego od powyższych kosztów sądowych nie przemawiają także względy słuszności. Stąd też w punkcie VIII wyroku Sąd Rejonowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 327, 62 złotych tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa (2 x ryczałt za doręczenia, 1 x ryczałt za przechowywanie dowodów, 1 x opłata za pobór karty karnej oraz koszt ekspertyzy laboratoryjnej) oraz kwotę 230 złotych tytułem opłaty.

1.Podpis